

Broj: X-KRŽ-09/668
Sarajevo, 22.02.2010. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, Odjel I za ratne zločine, u vijeću Apelacionog odjeljenja sastavljenom od sudije Azre Miletić kao predsjednice vijeća, te sudija Dragomira Vukoje i Tihomira Lukesa, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravne saradnice Medine Džerahović u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv osuđenog Đokić Dragana, zbog krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 120. stav 1. Krivičnog zakona Republike Hrvatske, odnosno člana 173. stav 1. tačka a) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a povodom žalbe osuđenog Đokić Dragana, izjavljene putem njegovog branioca Balaban Nenada protiv presude Suda BiH broj X-KR-09/668 od 05.11.2009. godine, na sjednici održanoj u prisutnosti tužioca Tužilaštva BiH, a u odsutnosti osuđenog Đokića i njegovog branioca, dana 22.02.2010. godine donio je

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana, žalba osuđenog Đokić Dragana, izjavljena putem njegovog branioca i **potvrđuje** prvostepena presuda Suda BiH, broj: X-KR-09/668 od 05.11.2009. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Suda BiH broj: X-KR-09/668 od 05.11.2009.godine, a povodom molbe osuđenog Đokić Dragana za prijenos izvršenja kazne zatvora u Bosnu i Hercegovinu, dostavljenom Sudu od strane Tužilaštva BiH uz dopis Ministarstva pravde Republike Hrvatske broj 514-07-01-01-08-6 od 11.11.2008. godine s pratećom dokumentacijom, dozvoljeno je izvršenje pravosnažne presude Županijskog suda u Sisku, Republika Hrvatska broj K-22/07 od 26.09.2007.godine. Navedenom presudom osuđeni Đokić Dragan je za počinjeno krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 120. stav 1. Krivičnog zakona Republike Hrvatske, osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 12 (dvanaest) godina. U skladu sa relevantnim odredbama Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima (Sl. Glasnik BiH broj 53/09), nadležni sud (u konkretnom Sud BiH) je nakon što je utvrdio da su ispunjeni svi uvjeti za preuzimanje izvršenja navedene pravomoćne presude, Đokić Dragana, uz primjenu odredbe člana 68. citiranog zakona, izrekao kaznu zatvora u trajanju od 12 (dvanaest) godina.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio osuđeni Đokić Dragan putem branioca Balaban Nenada, advokata iz Banja Luke, zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji iz člana 300. stav

1. ZKP BiH, sa molbom da Apelaciono vijeće uvaži sve okolnosti istaknute u žalbi, napadnutu presudu preinači tako što će se osuđenom izreći blažu kaznu zatvora, bližu zakonskom minimumu, nego skoro maksimumu iste, kako je to učinjeno u pobijanoj presudi.

Na sjednici Apelacionog vijeća, koja je održana u smislu odredbe člana 69. Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima (Zakon) u vezi sa članom 304. ZKP BiH, tužiteljica Tužilaštva BiH ukratko je izložila odgovor na žalbu, ističući da žalbeni navodi u cjelosti ne stoje, sa prijedlogom da se žalba odbije kao neosnovana.

Nakon što je ispitana pobijana presuda u smislu člana 306. ZKP BiH, odlučeno je kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga.

Prevashodno, prvostepeno vijeće se prilikom donošenja pobijane presude pravilno rukovodilo relevantnim odredbama člana 68. (Donošenje presude) Zakona, vodeći računa da je sud vezan činjeničnim stanjem utvrđenim u stranoj presudi, pri čemu se odluka o sankciji temelji na krivičnom zakonodavstvu BiH, a kako to predviđa stav 3. citiranog člana.

Analizirajući žalbene navode, ovo vijeće je primijetilo određene nesaglasnosti između istaknutog žalbenog osnova-odluka o krivičnoj sankciji iz člana 300. stav 1. ZKP BiH i obrazloženja osnovanosti istog. Naime, žalilac u uvodnom dijelu izričito pobija prvostepenu presudu iz navedenog osnova, dok u dijelu koji se odnosi na obrazloženje, svoju argumentaciju usmjerava na potpuno drugi žalbeni osnov- pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, što je po njemu imalo implikacije na visinu kazne. Žalilac uporno ponavlja činjenicu o svijesti odbrane da se u fazi krivičnog postupka pred ovim sudom nije moglo pobijati činjenično stanje, koja tvrdnja je zaključuje Vijeće ispravna i u skladu sa relevantnom zakonskom odredbom, da bi zatim istaknuo manjkavost činjeničnog stanja kao dio olakšavajućih okolnosti na strani osuđenog, što je kontradiktorno prethodno navedenom.

Naime, žalbom se dovodi u pitanje identitet osuđenog kao izvršioca predmetne inkriminacije, vrsta naoružanja koju je navodno imao, kao i kredibilitet svjedoka-očevidaca, što predstavlja direktno osporavanje činjeničnih utvrđenja pravnomoćne presude stranog suda, a time i same krivične odgovornosti osuđenog Đokića za počinjenu inkriminaciju, što je, zaključuje ovo vijeće, bez pravnog osnova, obzirom da je u smislu naprijed citirane zakonske odredbe, nadležni sud vezan činjeničnim stanjem utvrđenim u stranoj presudi, što direktno implicira nemogućnost pobijanja iste po ovom žalbenom osnovu.

Argumenti koje branilac navodi u prilog svojih tvrdnji ne mogu se cijeliti ni kao okolnosti na strani osuđenog Đokića koje bi mogle uticati na visinu krivičnopravne sankcije u smislu odredbe člana 48. stav 1. KZ BiH (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), obzirom da se radi o činjenicama kojima se direktno dovodi u pitanje sama krivična odgovornost osuđenog.

Nadalje, činjenice koje su po žalbi takođe morale biti cijenjene u kontekstu olakšavajućih okolnosti, i to da je od počinjenog djela proteklo više od 18 godina, da je za predmetno djelo zapriječena kazna zatvora do 15 godina, da je osuđeni u životnoj dobi od 57 godina, da je do sada izdržao preko 4 godine kazne, te da je primjerenog vladanja, su po mišljenju

ovog vijeća bez potrebnog kvaliteta u smislu olakšavajućih okolnosti da bi uticale na odluku o visini sankcije, odnosno da bi dovele do izricanja blaže kazne prema osuđenom. Naime, u pogledu protoka vremena nakon izvršenog krivičnog djela, Vijeće ukazuje na opšte pravilo nezastarjevanja krivičnog gonjenja i izvršenja kazne za krivična djela ratnih zločina, dok činjenice o do sada izdržanoj kazni i primjerenom vladanju osuđenog nisu relevantne okolnosti koje bi se cijenile prilikom izbora vrste i visine krivične sankcije.

Apelaciono vijeće nalazi da je prvostepeno vijeće u pobijanoj presudi prilikom odlučivanja o visini kazne, pravilno cijenilo okolnosti koje su od uticaja da kazna bude manja ili veća, kako to nalaže odredba člana 48. KZ BiH (opšta pravila o odmjeravanju kazne), vodeći računa da se pri izricanju presude ne može izreći teža kazna od one koju je izrekao strani sud u smislu stava 5. člana 68. Zakona. Naime, prvostepeno vijeće je imalo u vidu zakonske okvire za izricanje kazne za predmetno krivično djelo, te opća pravila o izboru vrste i mjere kazne, vodeći računa o svrsi kažnjavanja i pravilno cijeneći težinu krivičnog djela, stepen krivične odgovornosti, te sve eventualne otežavajuće i olakšavajuće okolnosti, nalazeći od olakšavajućih okolnosti da je osuđeni porodičan čovjek, otac dvoje djece, da do sada nije kažnjavan, dok otežavajućih okolnosti sud nije našao. Dakle, sve okolnosti koje utiču na visinu kazne su pravilno cijenjene i prvostepeno vijeće je ispravno iskoristilo svoje diskreciono pravo kod valorizovanja istih zaključujući da one u svojoj ukupnosti opravdavaju izrečenu kaznu.

Dakle, razmotrivši odluku o kaznenopravnoj sankciji povodom žalbe branioca osuđenog Đokića, ovo vijeće nalazi da je izrečena kazna zatvora u cijelosti primjerena kako težini i okolnostima pod kojima je djelo počinjeno, tako i stepenu krivične odgovornosti i ličnosti osuđenog. Stoga su po ocjeni ovog vijeća, a suprotno žalbenim tvrdnjama branioca, ispravno cijenjene sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti na strani osuđenog, i u tom smislu izrečena kazna zatvora u trajanju od 12 (dvanaest) godina odgovara svrsi kažnjavanja, kako sa aspekta generalne, tako i sa aspekta specijalne prevencije, predviđene odredbama člana 6. i 39. KZ BiH, te je sve žalbene navode valjalo odbiti kao neosnovane.

Iz naprijed navednih razloga, žalbeni prigovori branioca osuđenog Đokića ostaju bez potrebne činjenične osnove, te je na osnovu člana 313. ZKP BiH i odlučeno kao u izreci ove presude.

Zapisničar

Medina Džerahović

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A**

Azra Miletić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.